

Kalásris

Egy gyöngyszemet még tartogattunk Nektek a nyárra: a Vojtina Bábszínház mesefüzérére Vékony Anna kedvence kerül most, akit vendédként láthattatok a játszószínházi és a színháztermi előadásokban.

„Amikor kicsi voltam, nagyon szerettem azokat az Én-meséket, amiket anya mesélt hármunkról, mármint az öcsémről, a nővéremről és rólam. Imádtam a cirkuszos történeteket meg Lázár Ervin meséit is. Az állatos mesék voltak azonban a kedvenceim, azokba mindig magamat képzeltem bele mint minden gyerek. A holló meg a róka történetében az életrealitás nyugtózott le, és az, hogy mennyire tömören és bölcsen meg lehet fogalmazni emberi világunk gyarlóságait...”

Vékony Anna

Jean La Fontaine:
A holló meg a róka

*Holló úr ült a fatetőn
Csőrébe sajt volt, jókora,
S kit a jóillat csalt oda,
A róka szólt hízelkedőn:
„Á, jónapot, te drága holló!
Mi szép vagy! nincsen is hozzád hasonló!
Nem tódítok, de hogyha bangod
Olyan, mint rajtad ez a toll, ó
Akkor a madarak között első a rangod.”
A holló erre rendkívül örül,
Torkán egy bangot köszörül,
Kitátja csőrét, földre hull a sajtja
A róka felveszi és egyre hajtja.
„A hízelgő, akármilyen fajta,
Azokból él, akiknek hízeleg:
Felér a sajttal ez a lecke - vedd.”
A holló ámul, pironkodva, végre
Megesküszik, hogy nem megy soha jégre.*

fordította: Kosztolányi Dezső

